

opusdei.org

"Må vi älska den andliga vägledningen!"

Du öppnade uppriktigt ditt hjärta för din föreståndare och talade i Guds närvaro ... och det var underbart att se hur du själv fann svar på dina försök till undanflykter. Må vi älska den andliga vägledningen! (Plogfåran, nr. 152)

20 mars

Ni kan på era fem fingrar de skyldigheter som er kristna vandring

medför och som säkert och tryggt kommer att föra er till heligheten. Ni står även rustade mot svårigheterna, mot nästan alla, för man kan skymta dem redan i början av vägen. Nu vill jag återigen inskräpa i er att ni måste låta er hjälpas, ledas av en andlig vägledare som ni anförtror alla era heliga förhoppningar och de vardagliga problem som påverkar ert inre liv, era bakslag och era segrar.

Ni skall alltid vara mycket uppriktiga i denna andliga vägledning. Tillåt er ingenting utan att berätta om det, öppna själens dörrar på vid gavel, utan fruktan eller skamkänslor. I motsatt fall kommer den väg som i början var rak och slät att bli allt svårframkomligare, och vad som först inte var någonting alls blir till sist en kvävande snara. (...)

Minns ni berättelsen om zigenaren som gick och biktade sig? Det är bara ett skämt, en rolig historia, för man

talar aldrig om en verklig bikt, och dessutom högaktar jag zigenare. Den stackaren! Han var verkligen ångerfull: *fader, jag anklagar mig för att ha stulit ett rep - inte så farligt, eller hur? - men bakom repet fanns en mulåsna...; och bakom mulåsnan ännu ett rep ...; och ännu en mulåsna ...* Sammanlagt 20 stycken. Mina barn, samma sak kan hända med oss. När vi tillåter oss ett rep, kommer resten efter, en hel karavan av dåliga böjelser, elände som förnedrar och inger skam. Det händer även i relationerna med andra människor: det börjar med en liten oartighet och slutar med att man vänder varandra ryggen i den kallaste likgiltighet. (Guds vänner, nr. 15)